

УДК 811.161.3(091)

ІНФІНІТЫЎ У ЭПІСТАЛЯРЫІ Ф.С. КМІТЫ-ЧАРНАБЫЛЬСКАГА

Д.А. Руклянскі (МДУ імя А.А. Куляшова)

Навук. кір. *М.В. Абабурка*,

д-р філал. навук, прафесар

У помніках усіх жанраў старабеларускай пісьменнасці, як і старажытнай нісьменнасці іншых усходнеславянскіх народаў, пераважаюць формы інфінітыва з суфіксам *-ти* [1]. Але з усіх тагачасных старабеларускіх тэкстах толькі ў «Хранографе» сярэдзіны XVII ст. яны складаюць асноўную норму [2].

Фактычны матэрыял паказвае, што інфінітывы з архаічным суфіксам *-ти* складаюць 26% прыкладаў эпісталарыя: *ведати*; *писати* (Л. 1), *досягнути*; *знати*, *давати*; *ставати*, *закладати*; *опатровати*; *быти* (Л. 6), *высылати*; *стояти*; *отправити* (Л. 12). Што да інавацыйных формаў інфінітыва з рэдукаваным галосным фарманта, то эпісталарый адлюстроўвае моцную тэндэнцыю да іх выкарыстання (71% прыкладаў): *ведать*; *чынить*; *поважатъ*; *постерегаъ*; *показоваъ*; *зоставить*; *поратоваъ*; *рассказать* (Л. 16), *потеряъ*; *прекладать*; *чинишь*; *слухать*. На падставе ажыццёўленых назіранняў над тэкстамі было выяўлена, што тып інфінітыва з асновай на кансанант характарызуецца значна меншай ступенню пашыранасці выкарыстання ў параўнанні з інфінітывам на галосны (2%): *прійти* (Л. 7), *полезти*; *вести* (Л. 13), *ити* (Л. 1, 8, 12, 13, 19). Працэс рэдукавання ненаціскных гукаў закрануў і разглядаемыя формы: *класть* (Л. 14), *принестъ* (Л. 12), *донестъ* (Л. 17), *принестъ* (Л. 23). Помнікі не толькі старажытнарускага, але і старабеларускага перыяду рэгіструюць такія ўтварэнні з фармантам *-чи* (1%): *стеречи* (Л. 15). Пад уздзеяннем народных гаварок лісты Ф.С. Кміты-Чарнабыльскага адлюстроўваюць дзве формы, у якіх канцавое *-и* страцілася: *і забеч* (Л. 13), *постереч* (Л. 28). Такім чынам, колькасная перавага інфінітываў новага ўтварэння над старымі з асновай на галосны сведчыць аб значным уплыве народнай мовы на пісьмовую з яе традыцыйнымі сродкамі.

Літаратура

1. Півторак, Г. П. Морфалогія інфінітыва в східнослав'янских мовах / Г. П. Півторак. – Київ, 1974. – С. 18.
2. Свяжынскі, У. М. Гістарычныя запіскі Ф. Еўлашоўскага / Г. П. Еўлашоўскі. – Мінск : Навука і тэхніка, 1978. – С. 72
3. Коршунаў, А. Ф. Помнікі старажытнабеларускай пісьменнасці. – Мінск : Навука і тэхніка, 1975.